

4. Реверчук С.К., Сива Т. В., Реверчук Л. С. Основи теорії економічної конкуренції: навч. посіб. – К.: Знання, 2007. – 271 с.

Литовченко Віктор

к.філос.н., доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»
м. Ніжин

БУТИ ГРОМАДЯНИНОМ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» відкрив нову сторінку на шляху до децентралізації державного управління. З його реалізацією значна частина повноважень і відповідальності у фінансовій та бюджетній сфері переходить «на місця», зокрема в новостворені об'єднані територіальні громади (далі ОТГ). Виявляється також безліч складних і болючих проблем у їх функціонуванні, від вирішення яких залежить в цілому соціально-економічний розвиток нашої держави. Тому зрозуміло, що на перший план виступають проблеми з належного виконання територіальною громадою своїх функцій, вирішення важливих економічних, соціальних, правових та інших проблем.

Проте впровадження прогресивної реформи відбувається надто повільно. Логічними факторами, що визначають такий результат є:

- необізнаність населення з питань децентралізації, відповідно страх перед створенням ОТГ;

- небажання людей з більш розвинутих населених пунктів об'єднуватися з менш розвинутими, або економічно неспроможними населеними пунктами на момент створення ОТГ;

- недовіра до проведених владою реформ;

- відсутність активної позиції влади щодо підтримки реформи.

Традиційно провальність реформ українці пов'язують з державною владою не вірячи у власну ініціативу та згуртованість, не маючи стійкого уявлення про те, що означає бути справжнім громадянином в ОТГ. Мова йде про потребу в пошуку, підтримці, а то й вихованні людей, які будуть вміючими та небайдужими брати відповідальність за себе і свою спільноту, а також чуйними і людяними до своїх співгромадян.

Реалізація запропонованої вище ідеї не є надто простою, адже пережитки недовіри один до одного, закладені в період СРСР, ніяк не вдається подолати. Та й чи готові ми самі змінитися заради кращого майбутнього? Перші кроки цього поступу аж занадто прості, але чомусь непереборні в масштабі країни. Чи не варто почати з повагою ставитися до місця, в якому живеш і ходиш. Це може бути твоє власне подвір'я чи під'їзд, автобусна зупинка, вулиця. Зроби сам і переконай знайомих не смітити, не плювати, прибирати, домовлятися з іншими людьми, коли робиш ремонт в квартирі чи проводиш будівництво на подвір'ї.

На шляху до компромісу в різних суперечливих питаннях варто опиратися на толерантність. Важливо поважати один одного, той спосіб життя, який хтось обирає,

якщо він не несе загрозу іншому й перебуває в правовому полі. Цього у нас теж повсякчас бракує, ми всі намагаємося змусити когось думати так чи інакше.

Дійшовши до того чи іншого висновку, переконавши своє оточення в правоті саме нашої думки не забудьмо взяти на себе й відповідальність за результат. Це невід'ємна риса дієвої свідомої особистості. Варто назавжди відмовитись від думки про те, що буденні й дрібні проблеми має вирішувати держава, президент, прем'єр-міністр, народний депутат. Вони не античні герої, які мають розчищати ваші «Авгієві конюшні». Однаково будь відповідальним як до себе, так і оточуючих, дбати про спільний простір справа кожного.

Підвалини толерантності, відповідальності, власного прикладу мають бути прищиплені змалку й чітко проглядатися у повсякденному житті. Якщо цього не роблять батьки, рідні та близькі тобі люди то цього важко навчитися десь в інших місцях. Дитина в 10 років не розуміє, що таке любити малу свою батьківщину, Україну. Їй складно це пояснити. Але дитина розуміє й запам'ятає, що таке, наприклад, прибрати біля свого під'їзду. Або, наприклад, у лісі не смітити і зробити його чистішим і приємним місцем, зібратися і пофарбувати дитячий майданчик де Ви проводите значну частину часу. Це ті прості речі, які можна в дитячому віці починати робити. І робити їх разом, робити їх з залученням різних дітей і різних людей з громади, щоб дитина вже з дитинства бачила, що це нормально, коли різні люди співпрацюють. І разом вони можуть не в усьому погоджуватися, але вони можуть співпрацювати задля загальної мети.

Шлях до конкретних змін в самому собі не з простих. Проте європейський досвід проведення подібних реформ з децентралізації свідчить, що їх результативність досягається лише тоді, коли вони наявні сприятливі умови для ефективного місцевого самоврядування, насамперед, на найнижчому його рівні, тобто з підтримки рядових членів суспільства. То маємо усвідомити: якщо ми прагнемо позитивних змін, то самі теж маємо стати цими змінами.

Список використаних джерел

1. Управління стратегічним розвитком об'єднаних територіальних громад: інноваційні підходи та інструменти: монографія / С.М. Серьогін, Ю.П. Шаров, Є.І. Бородін, Н.Т. Гончарук та ін. - Д.: ДРІДУ НАДУ, 2016. - 276 с.

2. Сас О. Що таке децентралізація і навіщо вона нам всім? - простими словами про реформу [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://decentralization.gov.ua/news/item/id/1862>.